

בְּקִשְׁתְּ הָאֲנִי הָעֶצְמִי.

צז

ואני בתוך הגולה, האני הפנימי העצמי,
 של היחיד ושל הציבור, אינו מתגלה בתוכיותו רק לפי ערך
 הקדושה והטהרה שלו, לפי ערך הגבורה העליונה, הספוגה מהאורה
 הטהורה של זיו מעלה, שהיא מתלהבת בקרבו. חטאנו עם אבותינו,
 חטא האדם הראשון, שנתנכר לעצמיותו, שפנה לדעתו של נחש,
 ואבד את עצמו, לא ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת איך,
 מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתית נאבדה ממנו,
 בחטא ההשהחואה לאל זר, חטא ישראל, זנה אחרי אלהי נכר,
 את אניותו העצמית עזב, זנח ישראל טוב. חטאה הארץ,
 הכחישה את עצמיותה, צמצמה את חילה, הלכה אחרי מגמות ותכליתות,
 לא נתנה את כל חילה הכמוס להיות טעם עץ כטעם פריו,
 נשאה עין מחוץ לה, לחשוב על דבר גורלות וקריירות.
 קטרגה הירח, אבדה סיבוב פנימיותה, שמחת חלקה, חלמה על דבר
 הדרת מלכים חיצונה. וכה הולך העולם וצולל באבדן האני של כל אחד,
 של הפרט ושל הכלל.

באים מחנכים מלומדים, מסתכלים בחיצוניות, מסיחים דעה
 גם הם מן האני, ומוסיפים חבן על המדורה, משקים את הצמאים בחומץ,
 מפטמים את המוחות ואת הלבבות בכל מה שהוא חוץ מהם,
 והאני הולך ומשתכח, וכיון שאין אני, איז הוא,
 וקל וחומר שאין אתה.

רוח אפינו משיח ד', זהו גבורתו הדר גדלו. איננו מבחוך לנו.
 רוח אפינו הוא, את ד' אלהינו ודוד מלכנו נבקש,
 אל ה' ואל טובו נפחד, את האני שלנו נבקש, את עצמנו נבקש
 ונמצא. הסר כל אלהי נכר, הסר כל זר וממזר, וידעתם כי אני
 ה' אלהיכם, המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני ה'.

*על האנינו משיח ד' גאון אלקי עבדו נשתי רוח ד' עמו
 מקדו האני יחזו בלוינו*

הַתְּעַלּוֹת לְאַחַדוֹת וּלְאַחֵרוֹת.

צח

כשהרעיון והרצון והאופי איננו מתעלה מהחוג
 של השלמת העולם המעשי, עומד התוכן אז בצורה עבודתית,
 עבודת עבר. אין המגמה המעשית אפשרית להיות המעשה בעצמו,
 כי אם איזה פועל יוצא ממנו, על מנת לקבל פרס.
 אבל כאשר התמצית של האידיאל המעשי כבר שולט,
 אז מתרומם כל העולם המעשי, ונשמה נורקת בקרבו, הניתנת לו
 חיים חדשים עליונים, שמתאחד המעשה והרעיון, ומוצא שכרו בחוכו,
 שכר מצוה מצוה. עשה דברים לשם פעלן, ודבר במ לשמן.
 כשחושבים בטעות, שהעולם האידיאלי העליון הוא נפרד
 מהעולם המעשי, ואין לו עסק עמו, מפרידים את הרשויות,
 ויוצאים מקדושת האחדות לזוהמת השניות, אמנם אם שקועה
 היא המחשבה רק בעולם המעשי, אף על פי שנראים גם בו סימני
 רוח אפינו יכול לעלות ככל זה מערכו